

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Tdo/59/2016                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 5812010316                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 21.12.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Daniel Hudák             |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:5812010316.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. decembra 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného V. V. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. novembra 2014, sp. zn. 1 To 75/2014, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. V. sa o d m i e t a .

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo 6. februára 2014, sp. zn. 6 T 113/2012, boli obvinení ml. X. F., P. V. a V. V. uznaný vinnými zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31.08.2009, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa dopustil obvinený V. V. aj spolu s ml. X. F. a P. V. na skutkovom základe, že

dňa 13. apríla 2008 okolo 04.15 hod. na Novej ulici v Suchej Hore, spoločne fyzicky napadli P. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorého najprv P. V. dreveným kolíkom zrazil na zem, kde ho všetci obvinení udierali a kopali do rôznych častí tela, čím poškodenému spôsobili epidurálny hematóm v pravej temeno spánkovej oblasti, pomliaždenie mozgu so zakrvácaním v pravom spánkovom laloku, trieštivú zlomeninu lebky v pravej spánkovej časti, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie hornej a dolnej pery vľavo, okolo očnicovú krvnú podliatinu a krvnú podliatinu spojovky očných guľí oboch očí, mnohopočetné odreniny tvárovej a čelovej oblasti a pomliaždenie nosa, s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 10 - 12 týždňov.

Za to bol obvinenému V. V. uložený podľa § 155 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti predmetnému rozsudku podali riadne a včas odvolania obvinení ml. X. F. a V. V..

Odvolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ako i konanie predchádzajúce jeho vydaniu. Druhostupňový súd mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obvineného ml. X. F. je dôvodné a odvolanie obvineného V. V. nie je dôvodné.

Krajský súd v Žiline na podklade podaných odvolaní obvinených rozhodol rozsudkom z 18. novembra 2014, sp. zn. 1 To 75/2014, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6 T 113/2012, zo 6. februára 2014 v časti - vo výroku o treste, týkajúcom sa obžalovaného ml. X. F.. Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného ml. X. F., nar. XX. P. XXXX v K., trvale bytom Q., okres. K., odsúdil podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 117 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody obžalovanému ml. X. F. podmienene odložil. Podľa § 119 Tr. por. určil obvinenému ml. X. F. skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného V. V., nar. X. P. XXXX, Krajský súd v Žiline zamietol ako nedôvodné.

Proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. novembra 2014, sp. zn. 1 To 75/2014, podal obvinený V. V. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. e/, písm. g/, písm. i/, písm. h/ Tr. por. Obvinený vo svojom dovolaní poukázal na skutočnosť, že uložený trest je neprimeraný, najmä vzhľadom na čl. 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd č. 209/1992 Zb.

Obvinený V. V. vo svojom dovolaní uviedol, že súd za hlavný dôkaz zobral znalecký posudok číslo 6/2008 znalca MUDr. K. F., pričom znalec bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 1. augusta 2013, na ktorom sa v celom rozsahu pridržiaval svojho znaleckého posudku z prípravného konania. Voči obvinenému bolo vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa zo dňa 9. júla 2010 ČVS: ORP-287/OVK-DK-2008. Napriek tomu, že znalec bol pribratý a znalecký posudok bol vypracovaný už pred vznesením obvinenia obvinenému V. V., pričom mu nebolo doručené uznesenie vyšetrovateľa o pribratí znalca. Takýmto konaním bolo znemožnené podľa obvineného, aby do toho času mohol podať riadny opravný prostriedok, proti uzneseniu o pribratí znalca, čo je podľa platnej judikatúry (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Tz 9/2006), ako aj súdnej praxi (Krajský súd v Trnave, sp. zn. 6 To 79/2012, 6 To 9/2011) podstatná vada konania spočívajúca v porušení práva na obhajobu tým, že v tomto prípade predstavuje znalecký posudok hlavný dôkaz, o ktorý sa opiera obvinenie a obžaloba. Obvinený uviedol, že tieto skutočnosti ohľadom použitia znaleckého posudku z pred obdobia obvinenia, a to z 9. júla 2010, ako dôkaz pre rozhodnutie veci zakladajú dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Obvinený V. V. vo svojom dovolaní namietal, že na hlavnom pojednávaní pri výsluchoch ostatných obvinených a svedkov nemal možnosť položiť otázky a k nim sa vyjadriť, a to v rozpore s § 258 ods. 3 a § 261 ods. 4 Tr. por., ktoré umožňuje obvinenému klásť po skončení výsluchu obvineného a svedka otázky. Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 18. júla 2013 len vyplýva, že obvinený V. V. bol bez pripomienok k výpovediam ostatných obvinených a svedkov, pričom tam nie je žiadna zmienka o tom, či obvinený má, alebo nemá otázky na ostatných obvinených. J. I. tu nemal možnosť sa vyjadriť, ani položiť otázky, teda nie je zrejmé, či mu možnosť otázky bola poskytnutá, a preto je to podľa obvineného vážne porušenie práva na obhajobu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 18. júla 2013 obvinený V. V. súhlasil s vykonaním hlavného pojednávania v

jeho neprítomnosti, ale len s vykonaním hlavného pojednávania dňa 1. októbra 2013, pričom na vykonanie ďalších nedal nikdy súhlas. Ďalšie hlavné pojednávanie po 1. auguste 2015 aj výsluchy Q. dňa 31. októbra a R. F. dňa 26. novembra 2013 bez prítomnosti obžalovaného V. V. sa tak nemohli uskutočniť a ich vykonanie je podľa obvineného nezákonné a v rozpore s § 252 Tr. por. s poukázaním na dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Obvinený ďalej namietal výsluch svedka P. Q. a J. F., o ktorých výsluchu nebol riadne upovedomený, pričom práve na týchto výpovediach súd stavia výrok o vine obžalovaného V. V.. Podľa obvineného sa aj hlavné pojednávanie dňa 22. októbra 2013 konalo aj napriek tomu, že na toto pojednávanie mu nebolo vykázané predvolanie (nevrátila sa doručenka) a jedná sa o vážne porušenie práva obvineného na obhajobu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., nakoľko predvolanie prostredníctvom telefónu nemá oporu v ustanoveniach Tr. por., najmä v § 65 Tr. por. o doručovaní a v § 247 ods. 1 Tr. por. o predvolaní na hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní dňa 30. augusta 2013 obvinený súhlasil s jeho vykonaním v jeho neprítomnosti, ale len s vykonaním hlavného pojednávania dňa 1. októbra 2013 a nie ďalších pojednávaní, a preto sa podľa obvineného nemohlo konať ani hlavné pojednávanie dňa 19. decembra 2013 ani 6. februára 2014, keďže na ne nedal obvinený súhlas. Obvinený vo svojom dovolaní uviedol, že mu bolo postupom súdu zabránené zúčastniť sa výsluchu Q. dňa 31. októbra 2013, keďže zákonným spôsobom mu nebolo oznámené, že sa bude konať výsluch Q., a preto mu nemohol klásť otázky, na ktorého výpovedi je založené jeho odsúdenie a nebolo dodržaná ani zákonná lehota 5 pracovných dní, pretože písomné predvolanie mu bolo doručené až po výsluchu a nepostačí telefonické upovedomenie súdom.

Obvinený ďalej uviedol, že svedok J. F. vypovedal na hlavnom pojednávaní dňa 6. februára 2014. Vzhľadom na odstup času nebola jeho výpoveď presná a obsahovala veľa rozporov. Na návrh prokurátora bola prečítaná zápisnica z prípravného konania, a to z výsluchu zo dňa 21. apríla 2010, pred jeho obvinením. Svedok J. F. na hlavnom pojednávaní dňa 6. februára 2014 sa po prečítaní zápisnice z prípravného konania tejto výpovede iba pridržal, keď uviedol, že „ja pre odstup času si na všetko nepamätám, mohlo to byť tak, ako to bolo prečítané prokurátorom.“ Obvinený uviedol, že takýto dôkaz nebol vykonaný zákonným spôsobom, pretože hoci svedok vypovedal na hlavnom pojednávaní, iba sa pridržal svojej skoršej výpovede z prípravného konania, kde sa jeho výsluch vykonal pred vznesením obvinenia. Obvinený ďalej opísal priebeh konania a zároveň poukázal na skutočnosť, že verejné zasadnutie zo dňa 18. novembra 2014 na Krajskom súde v Žiline bolo vykonané, aj keď neboli splnené zákonné podmienky na jeho vykonanie, pričom obvinený nedal súhlas so skrátením lehoty 5 pracovných dní na prípravu tohto verejného zasadnutia, z čoho podľa obvineného vyplýva porušenie ustanovenia per analogiam § 247 ods. 1 Tr. por. s poukázaním na dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Podľa obvineného aj v prípravnom konaní došlo k vážnym chybám postupom orgánov činných v trestnom konaní, prostredníctvom ktorých bolo porušené obvineného právo na obhajobu, a to tým že vyrozumienia o úkonoch mu neboli priamo doručované, a tým pádom stratil možnosť uplatniť svoje právo zúčastniť sa podľa § 213 Tr. por. na vyšetrovacích úkonoch. Pri výsluchu I. dňa 27. októbra 2010 upovedomenie prevzala mama obvineného, upovedomenie o preštudovaní spisu zo dňa 12. septembra 2011 prevzala sestra obvineného, upovedomenie o výsluchu MUDr. F. prevzala mama obvineného.

Obvinený poukázal aj na chybu výrokovej časti rozsudku na strane č. 3, kde chýba označenie paragrafu prečinu výtržníctva, za ktorý bol obvinený uznaný vinným, čo spôsobuje rozsudok nepreskúmateľným.

Vzhľadom na vyššie uvedené obvinený uviedol, že vyšetrovateľ mal počas výsluchov iných svedkov a obvinených vedomosť o tom, že skutku sa ako páchatel mal aj on dopustiť, napriek tomu ho vyšetrovateľ vypočul ešte raz ako svedka, hoci na základe získaných podkladov ho mal vyšetrovateľ vypočuť už v procesnom postavení obvineného, nakoľko mal postavenie podozrivej osoby a nemal byť predvolávaný na výsluch ako svedok, a to ani ku konfrontácii ako svedok, na ktorý bol predvolaný dňa

3. mája 2010 a 31. mája 2010, ešte pred vznesením obvinenia. Výsluch svedkov po začatí trestného stíhania, keď títo svedkovia vystupujú v pozícii podozrivej osoby odporuje aj článku 47 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o zákaze donucovania k seba obviňovaniu (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV ÚS 76/08).

K dovolaciemu dôvodu v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. obvinený uviedol, že na hlavnom pojednávaní dňa 1. októbra 2013 bolo vyhlásené uznesenie, ktorým došlo k zmene senátu, kde členku senátu Evu Kubániovú nahradila nová členka senátu Marta Brindžáková, pričom v zápisnici z hlavného pojednávania z 1. októbra 2013 je uvedené, že nová členka senátu Marta Brindžáková môže natrvalo nastúpiť na miesto pôvodnej členky, ale len v prípade, ak všetci obžalovaní so zmenou súhlasia. Obvinený namietal postup zmeny člena senátu, a to aj tú skutočnosť, že v zápisnici nebolo uvedené žiadne poučenie o následkoch jeho súhlasu s predmetnou zmenou, pričom podľa obvineného v zmysle ustálenej súdnej praxe princíp ustanovenia § 277 ods. 5 Tr. por. je založený na tom, že obvinený súhlasí s novým členom senátu, ktorý je identifikovaný a známy, a nie v tom, že dopredu súhlasí so zmenou v zložení senátu bez toho, aby obvinený nevedel, kto bude novou osobou v senáte. Týmto postupom bolo podľa obvineného popreté jeho ústavné právo na súdnu ochranu a na zákonného sudcu, a preto podľa obvineného neobstojí konštatovanie prvostupňového súdu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1. októbra 2013, a to že súhlasil so zmenou senátu na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní.

Obvinený neskôr doplnil svoje dovolanie, a to na základe výzvy súdu, v zmysle ktorého poukázal na naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/, písm. c/ a písm. g/ Tr. por., nakoľko podľa obvineného na hlavnom pojednávaní 18. júla 2013 mu nebola pri výsluchu ostatných obžalovaných a svedkov daná možnosť položiť otázky a niekde ani sa vyjadriť v rozpore s § 271 ods. 1 Tr. por., a ako aj v rozpore s § 258 ods. 3 a § 261 ods. 4 Tr. por.

Podľa obvineného si túto povinnosť konajúci súd nesplnil, čím došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., a to aj čo sa týka výsluchu svedkyne T. V., po ktorej výpovedi bolo uvedené, že „obžalovaní otázky a pripomienky nemajú, nechcú sa vyjadriť“, čo podľa obvineného nie je reálnym a účinným naplnením práv obvineného vyjadriť sa k vykonanému dôkazu výsluchu svedkyne a položiť jej otázky. Obvinený ďalej namietal aj nemožnosť vyjadriť sa ku každému vykonanému dôkazu, a to na verejnom zasadnutí dňa 18. novembra 2014, ktoré sa podľa neho konalo bez jeho súhlasu so skrátením lehoty na 5 pracovných dní, pričom bol porušený per analogiam § 247 ods. 1 Tr. por., avšak toto naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je podľa obvineného aj v tom, že spôsob doručenia predvolania na predmetné verejné zasadnutie, a to tým spôsobom, že ho mali prevziať jeho rodičia a telefonicky o ňom informovať, nenapĺňa inštitút doručenia do vlastných rúk podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pričom podľa obvineného náhradné doručenie rodičom obvineného nie je dorúčením v zmysle uvedeného ustanovenia. Obvinený ďalej uviedol, že na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. novembra 2014 nebolo preukázané, či rodičia boli oprávnení prevziať predvolanie na predmetné zasadnutie na základe splnomocnenia nie staršieho ako 6 mesiacov, alebo na základe splnomocnenia vydaného poštou na preberanie týchto zásielok. Na záver dovolania obvinený uviedol, že všetky spomínané okolnosti spôsobili, že neboli naplnené zákonné podmienky na vykonanie verejného zasadnutia dňa 18. novembra 2014, čím došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v jeho neprospech.

K dovolaniu sa vyjadril aj obvinený Q. F., ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že vzhľadom k tomu, že nemá právnické vzdelanie, tak ku skutočnostiam uvedeným v dovolaní sa nevie vyjadriť a od jednotlivých procesných úkonov už uplynulo niekoľko rokov.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Náместovo sa taktiež vyjadril k dovolaniu obvineného a v rámci svojho vyjadrenia uviedol, že vzhľadom k § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. súd rozhodol v zákonomnom zložení plne v súlade s § 277 ods. 5 Tr. por., nakoľko na hlavnom pojednávaní dňa 30. augusta 2013 bol obvinený vyrozumený o ukončení účasti členky senátu Evy Kubániovej a uviedol, že udeľuje súhlas na zmenu člena senátu a nemá námietky, aby súd pokračoval s novým členom senátu, pričom dal aj súhlas na vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti. Tieto vyjadrenia sú podľa prokurátora úplne

jasným a zrozumiteľným súhlasom obvineného na zmenu v zložení senátu.

Podľa prokurátora Trestný poriadok neurčuje pre danú procesnú situáciu špeciálny postup, postačuje teda jednoduchý súhlas obvineného. Rovnako nie je určené, kedy sa má súhlas udeliť, avšak súhlas musí byť daný najneskôr v čase vykonania prvého dôkazu pred novým senátom a poučovací povinnosť súdu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. por. nie je na hlavnom pojednávaní absolútna, a preto súd nie je povinný nad rámec zákonných poučení obvinenému vysvetľovať zmysel a účinky každého procesného úkonu.

K § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. prokurátor uviedol, že v konaní nedošlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu zásadným spôsobom a taktiež dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Námitka ohľadom zabezpečenia lekárskeho znaleckého posudku nemá oporu v príslušných ustanoveniach Trestného poriadku, naopak v zmysle § 119 ods. 1 písm. a/ Tr. por. je potrebné v konaní dokazovať najmä, či sa stal skutok a či má znaky trestného činu, bez ohľadu na to, či je niekto obvinený, alebo aký je okruh obvinených.

Znalecké posudky zabezpečené v štádiu trestného stíhania sú získavané v plnom súlade s ustanoveniami § 147 až § 152 Tr. por., pričom je dôležité, že ustanovenia § 141 ods. 1 Tr. por., § 142 ods. 1 Tr. por. nerozlišujú štádium trestného konania, v ktorom môže byť znalec do konania pribratý. Z uvedeného vyplýva, že k zabezpečeniu predmetných dôkazných prostriedkov môže dôjsť v ktoromkoľvek štádiu trestného konania bez toho, aby vznikol dôvod pre konštatovanie, že dôkaz nebol získaný zákonným spôsobom súladným so zákonom.

Podľa prokurátora nie je možné využiť ani analógiu s procesnou použiteľnosťou výpovedí svedkov zabezpečených v štádiu trestného stíhania pred vznesením obvinenia s výnimkou podania znaleckého posudku do zápisnice totiž znalecký posudok, odborné vyjadrenie alebo písomné potvrdenie už z povahy týchto dôkazných prostriedkov nie je možné zabezpečiť kontradiktórnym spôsobom. Aj v konaní o vznesení obvinenia si obvinený uplatňuje svoje právo na obhajobu až vo vzťahu k vyhotovenému dôkaznému prostriedku a do jeho tvorby nie je oprávnený zasahovať. Práva obvineného týkajúce sa uvedených dôkazných prostriedkov, tak majú totožnú povahu bez ohľadu na to, či k ich zabezpečeniu došlo pred vznesením obvinenia alebo po ňom. Skutočnosť, že obvinený nemal možnosť napadnúť sťažnosťou uznesenie o pribratí znalca do konania, je po vznesení obvinenia kompenzovaná právom vyjadriť sa k znaleckému posudku a taktiež má obvinený právo zabezpečiť znalecký posudok od iného znalca aj sám. Tento rozsah oprávnení obvineného vylučuje možnosť konštatovania, že bolo krátené jeho právo na obhajobu zásadným spôsobom.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania dňa 18. júla 2013 vyplýva, že okrem obvineného aj obžalovaní ml. X. F. a P. V. využili svoje právo a nevypovedali, preto mal obvinený iba možnosť vyjadriť sa iba k čítaním výpovedí z prípravného konania, pričom aj pri ostatných výpovediach nemal obvinený otázky, ani k najviac namietanému svedkovi J. I..

Prokurátor vo svojom vyjadrení poukázal aj na skutočnosť, že obvinený sa zúčastnil hlavného pojednávania dňa 30. augusta 2013, kde výslovne požiadal o vykonanie hlavného pojednávania dňa 1. októbra 2013 v jeho neprítomnosti. Ďalšie pojednávanie sa konalo dňa 6. februára 2014 a obvinený mal vykázané doručenie predvolania a taktiež aj listom zo dňa 4. februára 2014 ospravedlnil svoju neúčast' a uviedol, že využíva svoje právo podľa § 252 ods. 3 Tr. por., z čoho vyplýva, že existovali dva zákonné dôvody na vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti.

Čo sa týka vyrozumienia o termíne výsluchu svedka P. Q., prokurátor poukázal na ustanovenie § 88 ods. 4, alinea 2, veta za bodkočiarkou Tr. por., kde je daná jednoznačne formulovaná výnimka pre prípad, keď upovedomenie nebolo možné zabezpečiť. Je samozrejmé, že v lehote podľa § 88 ods. 3 Tr. por. nie je reálne niekoho upovedomovať o výsluchu poštou, preto sa upovedomenie v praxi zabezpečuje telefonicky, výnimočne elektronickou poštou. Prokurátor opísal priebeh získania telefónneho čísla na obvineného a uviedol, že súd urobil všetky jemu dostupné opatrenia, aby zabezpečil okrem iných aj vyrozumienie obvineného. Doručenie upovedomenia o verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa

konalo dňa 18. novembra 2014, mal obvinený vykázané doručením dňa 12. novembra 2014, a tak bola zachovaná 5 dňová lehota na prípravu na verejné zasadnutie.

Prokurátor ďalej uviedol, že na hlavnom pojednávaní dňa 6. februára 2014 mal obvinený možnosť vypočuť svedka J. F., ak by sa bol ochotný zúčastniť hlavného pojednávania, o ktorom vedel, pričom výsluch bol vykonaný kontradiktórne a za situácie, keď svedok neodmietol vypovedať, bolo možné čítať jeho výpoveď z prípravného konania.

Ani v prípravnom konaní nedošlo podľa prokurátora k porušeniu práva na obhajobu, pretože vyrozumienia o úkonoch podľa § 213 Tr. por. boli zasielané na doručovaciu adresu, ktorú obvinený uviedol po náležitom poučení, čiže za reálne preberanie zásielok si zodpovedá sám. Vzhľadom na to, že namietané zásielky neboli povahy uvedenej v § 66 ods. 1 Tr. por., mohlo byť v neprítomnosti obvineného vykonané doručenie inej dospelaj osobe bývajúcej v tom istom dome podľa § 65 ods. 3 Tr. por.

V štádiu konania, keď ešte nebolo voči obvinenému vznesené obvinenie mohol byť vypočúvaný len v pozícii svedka, pretože výsluch podozrivého je v Tr. por. viazaný na špecifické procesné situácie, do ktorých sa obvinený nedostal, pričom zápisnice z týchto výpovedí neboli a ani nemohli byť proti obvinenému použité.

Dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. e/, písm. i/, písm. h/ Tr. por. obvinený neodôvodnil, preto sa nemal prokurátor k čomu vyjadrovať. Na záver svojho vyjadrenia prokurátor vzhľadom na uvedené navrhol dovolaciemu súdu, aby dovolanie obvineného V. V. podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko neboli naplnené dovolacie dôvody, ako ich uviedol obvinený.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 373 ods. 1 Tr. por. obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

V spojitosti s namietaným dovolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. dovolací súd uvádza, že obvinený na hlavnom pojednávaní dňa 30. augusta 2013 bol vyrozumený o ukončení účasti členky senátu Evy Kubániovej a uviedol, že udeľuje súhlas na zmenu člena senátu a nemá námietky, aby súd pokračoval v dokazovaní v tejto trestnej veci s novým členom senátu, pričom žiadal zaprotokolovať aj to, že v prípade, ak sa nedostaví na hlavné pojednávanie odročené na deň 1. októbra 2013, tak žiada súd, aby vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, a to aj za situácie, že sa bude vykonávať hlavné pojednávanie v zmenenom senáte a berie na vedomie, že zmenu v zložení senátu môže súd vykonať len s jeho súhlasom. Toto vyjadrenie obvineného je jasne zaprotokolované v zápisnici o hlavnom pojednávaní dňa 30. augusta 2013 (č. l. 487) a vyjadruje jasný a zrozumiteľný súhlas obvineného na zmenu v zložení senátu, pričom poučovacia povinnosť súdu v zmysle § 34 ods. 4 Trestného poriadku nie je absolútna, a preto nemôže námietka obvineného zakladať dôvodnosť predmetného dovolacieho dôvodu.

Dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ obvinený poukazuje na to, že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu, pretože súd ako hlavný dôkaz, o ktorý bola opretá v podstate celá obžaloba bral na vedomie znalecký posudok č. 6/2008 znalca MUDr. K. F. z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia. Napriek tomu, že znalec bol pribratý a znalecký posudok bol vypracovaný už pred vznesením obvinenia, obvinenému nebolo doručené uznesenie o pribratí znalca. V prípade námietky znaleckého posudku je dôležité, že v trestnom konaní je potrebné dokázať najmä, či daný skutok má znaky trestného činu a naplnia znaky skutkovej podstaty trestného činu uvedeného v Tr. zák. Znalecké posudky, ktoré sa zabezpečujú pred vznesením obvinenia sa získavajú v súlade s ustanoveniami § 147 až § 152 Trestného poriadku. V dovolaní obvineného sa nenachádza žiadne konkrétne špecifikované ustanovenie, ktoré by zakladalo nezákonný postup. V prípade, že obvinený nemá možnosť napadnúť sťažnosťou uznesenie o pribratí znalca prislúcha mu stále možnosť vyjadrovať sa a namietat znalecký posudok ako aj osobu znalca jeho zaujatosť alebo nekompetentnosť. V spojitosti s kontradiktornosťou trestného procesu môže navrhnúť výsluch iného znalca z rovnakého odboru, čím sa posilňuje jeho postavenie v procese dokazovania, avšak náklady musí znášať sám. S poukázaním na vyššie uvedené je potrebné uviesť, že nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní, nie však v konaní o dovolaní.

Ďalej obvinený namietal, že na hlavnom pojednávaní dňa 18. júla 2013 mu nebolo umožnené kľásť otázky svedkom, avšak na tomto hlavnom pojednávaní obvinený poskytol súhlas na vykonanie ďalšieho hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, pričom tvrdil, že tento súhlas neudelil na všetky hlavné pojednávania, a teda nemohol sa zúčastniť výsluchov svedkov, a preto považuje takéto dôkazy za vykonané nezákonným spôsobom. Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 18. júla 2013 jasne vyplýva, že obvinený V. V. využil svoje právo nevypovedať a mal teda možnosť vyjadriť sa len k čítaným výpovediam z prípravného konania. Pri ďalších výpovediach je zaprotokolované, že obvinený V. V. nechcel uzavrieť ani dohodu o vine a treste, nemal žiadne otázky, pripomienky a vyjadriť sa nechcel ani k výpovediam svedkov. V závere zápisnice je tiež uvedené, že obvinený súhlasil s vykonaním hlavného pojednávania dňa 1. augusta 2013 v jeho neprítomnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené sú obvineným uvádzané námietky neopodstatnené a nedôvodné.

Obvinený poukazuje na ďalšiu chybu, ktorou je upovedomenie o termíne výsluchu prostredníctvom telefónneho čísla, ktoré však súdu nikdy neuviedol. V záujme hospodárnosti konania súd dňa 22. októbra 2013 zistil telefónne čísla neprítomných obžalovaných, pričom telefónne číslo na obvineného uviedol ďalší obžalovaný X. F.. Podľa dovolacieho súdu, príslušný súd vykonal všetky dostupné opatrenia, aby zabezpečil účasť a vyrozumel aj obvineného V. V. o predmetnom výsluchu, a to telefonicky, pretože z nedoručených zásielok bolo zjavné, že v mieste trvalého bydliska, ktoré obvinený

uviedol sa zdržiava minimálne. Prípadná neúčast' oprávnených osôb na výsluchu nemá žiaden vplyv na zákonnosť takto vykonaného úkonu, nakoľko obvinený bol o termíne výsluchu svedka vhodným spôsobom upovedomený, s poukázaním na odôvodnenie postupu, ktorý uvádza okresný prokurátor, s ktorým sa dovolací súd stotožňuje a v podrobnostiach na neho odkazuje.

Na podporu dovolacieho dôvodu porušenia práva na obhajobu ďalej obvinený tvrdil, že dal súhlas na vykonanie hlavného pojednávania len na deň 01. októbra 2013 a na ďalšie hlavné pojednávania konané dňa 19. decembra 2013 a 06. februára 2014 súhlas nedal. V prípade účasti obvineného na hlavných pojednávaniach, je zjavné, že aj napriek úspešnému doručeniu vyznaniu o termínoch pojednávania obvinený sťažoval postup súdu v prejednávanej veci. Obvinený výslovne žiadal o vykonanie hlavného pojednávania dňa 01. októbra 2013 v jeho neprítomnosti, čo je riadne zaprotokolované v zápisnici. Ďalšie hlavné pojednávanie sa konalo dňa 06. februára 2014, kde by mal obvinený možnosť vypočuť kľúčového svedka J. F., ak by sa bol ochotný zúčastniť hlavného pojednávania. Obvinený avšak na predmetné hlavné pojednávanie neprišiel, pričom doručka svedčí o jeho vedomosti o konaní daného hlavného pojednávania. Dňa 04. februára 2014 však bolo súdu doručené ospravedlnenie obvineného zároveň so žiadosťou o konanie v jeho neprítomnosti (č. l. 596). Svoju neprítomnosť na hlavnom pojednávani konanom dňa 19. decembra 2013 obvinený taktiež ospravedlnil, a to listom zo dňa 16. decembra 2013 (č. l. 574). V daných prípadoch existujú zákonné dôvody na vykonanie hlavných pojednávani v neprítomnosti obvineného, a preto vyhodnotil dovolací súd námietky obvineného ako nedôvodné.

Obvinený ďalej namietal nesplnenie zákonných podmienok na vykonanie hlavného pojednávania zo dňa 18. novembra 2014, keďže nedal súhlas so skrátením lehoty 5 pracovných dní na prípravu predmetného pojednávania. K dovolaciemu dôvodu, ktorý obvinený vidí v nesplnení zákonných podmienok na vykonanie verejného zasadnutia, je potrebné uviesť, že obvinený nepreberal písomnosti a doručenie je vykázané dňa 12. novembra 2014 do rúk matky obvineného a zároveň je zachovaná aj 5 dňová zákonná lehota. Vzhľadom k tomu, že sa nejednalo o písomnosť v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. por., bolo možné doručiť obvinenému predvolanie aj v zmysle ustanovenia § 65 ods. 1 Tr. por., a to inej dospelej osobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací opakovane uvádza, že je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálil Okresný súd Námestovo ako aj Krajský súd v Žiline, pričom nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. Ťažiskom dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací s poukázaním na ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por. a § 326 ods. 2 Tr. por.

Dovolacími dôvodmi, ktoré obvinený v písomných dôvodoch uviedol, ale napriek výzve Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, aby ich odôvodnil tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzali, obvinený neodstránil, a preto sa dovolací súd nimi nezaoberal.

Na základe vyššie uvedeného dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v konaní neboli naplnené dovolacie dôvody uvedené obvineným v dovolaní, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného V. V. ako nedôvodné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.